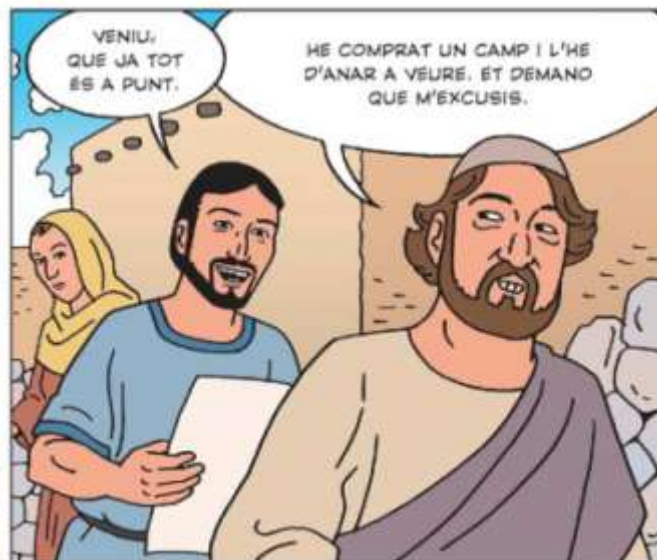

LLUC 14,15-24

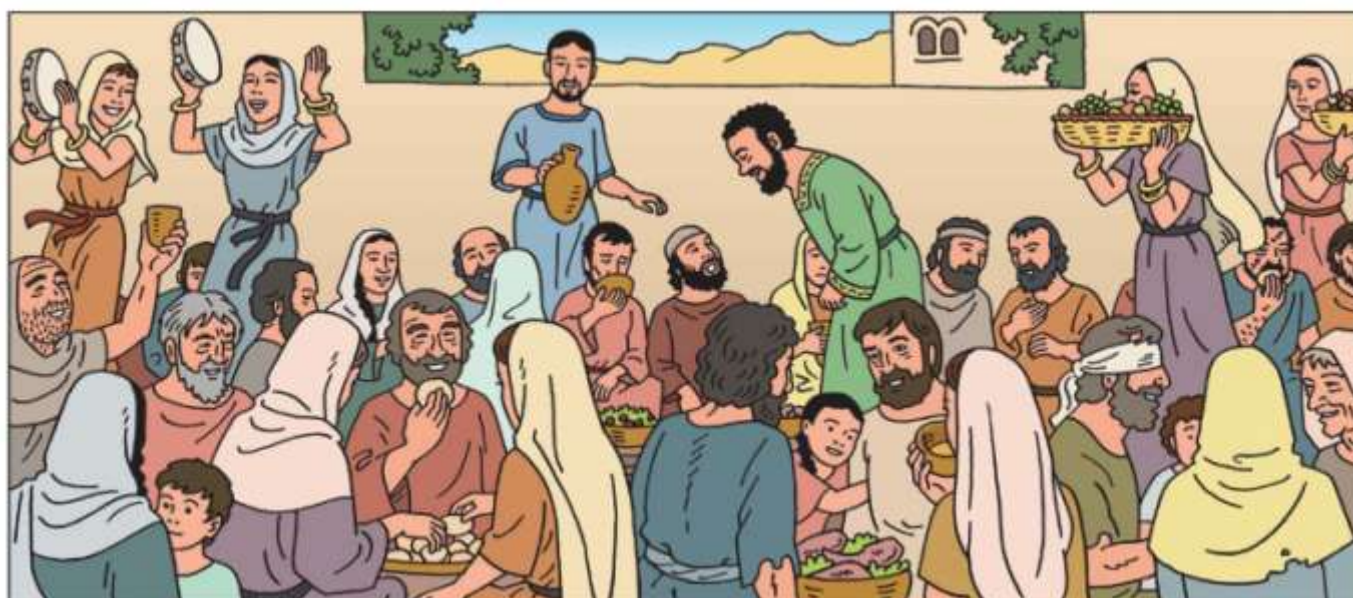
Un dels qui eren a taula amb Jesús, quan va sentir aquestes paraules, li digué: “Feliç el qui prendrà part en l'àpat del Regne de Déu!”

Jesús li respongué: “Un home feia un gran banquet i va convidar-hi molta gent. A l'hora de l'àpat va enviar el seu servent a dir als convidats: “Veniu, que ja tot és a punt.” Però tots, sense excepció, començaren d'excusar-se. El primer li digué: “He comprat un camp i l'haig d'anar a veure. Et prego que m'excusis.” Un altre digué: “He comprat cinc parelles de bous i ara me'n vaig a provar-los. Et prego que m'excusis.”

Un altre digué: “M'acabo de casar, i per això no puc venir.” El servent se'n tornà i ho va explicar tot al seu senyor. Llavors l'amo, indignat, li va dir: “Surt de pressa per les places i els carrers de la ciutat i fes venir els pobres, els invàlids, els cecs i els coixos.” Després el criat digué: “Senyor, s'ha fet el que has manat i encara hi ha lloc.” El senyor va dir al servent: “Surt pels camins i pels horts i insisteix que entri gent fins que s'ompli la casa. Us asseguro que cap dels qui estaven convidats no tastarà el meu banquet.”

UN DISSABTE, UN DELS PRINCIPALS DELS FARISEUS VA CONVIDAR JESÚS a menjar a casa seva. Durant l'àpat Jesús li va dir que quan fes un banquet no convidés als qui li podrien tornar la invitació, sinó als qui no tenien res per recompensar-lo: els pobres, invàlids, coixos i cecs.

Mentre menjaven, un dels convidats va dir a Jesús: "Feliç el qui prendrà part en l'àpat del Regne de Déu!" I Jesús el va respondre amb aquesta paràbola. Això ens ajuda a entendre que el banquet al que es refereix Jesús no és banquet qualsevol, sinó el banquet que Déu ens promet en la fi dels temps, quan el Regne de Déu arribi a la seva plenitud.

En els temps de Jesús, quan algú era convidat a una festa rebia dues invitacions: la primera per fer-li saber el dia i rebre la seva confirmació i la segona invitació per recordar-li que era l'hora de l'àpat i que se l'esperava. En aquesta paràbola els convidats havien rebut la primera invitació i confirmat la seva assistència, se sentien els elegits al convit, però quan van rebre la segona invitació es van excusar i no hi van anar.

No sabem com s'ho devia prendre el fariseu, perquè els fariseus es consideraven els elegits, els qui donaven per fet d'assistir al banquet del Regne de Déu. Al fariseu i a nosaltres Jesús ens recorda que ningú pot donar per garantida la seva presència al banquet si no accepta cada dia la invitació i en respon amb fruits d'amor i de bondat en la seva vida.

La paràbola ens diu que tots els que havien estat convidats inicialment, sense excepció, van trobar excuses per no assistir al banquet. Els nostres béns, la família o la feina molt fàcilment ens distreuen del seguiment de Jesús, en sabem tant de trobar excuses per justificar-nos!

Però seguir Jesús no admet excuses. La paràbola ens diu que si volem prendre part en l'àpat del Regne de Déu hem de respondre a la invitació que Déu ens fa. Per ser deixebles de Jesús no en tenim prou amb confirmar de paraula la seva invitació. El seu banquet és a punt, però participar-hi ens demana renunciar a nosaltres mateixos per servir els altres amb amor, especialment aquells que no tenen res per recompensar-nos.

